

İslam'da Sevgi

Gönderen Kadir Hatipoglu - Kasım 28 2013 12:40:22

İnsanda sevgi; Allah'ın sevdığı, razı ve hoşnut olduğu duygular Pozitif Sevgi'yi; sevmediği, ı̇net ettiği, gazabına sebep olduğu duygular da Negatif Sevgi'yi oluşturur. Negatif Sevgi ile boş ve zararlı arzular ḡouml;nl̄uuml; doldurur ki; insanlara veya cansız putlara kulluk etme, aşırı ş̄ouml;hret ve mevki hırsı, mal ve D̄uuml;nya nimetlerini tanrılaştırma gibi negatif duygulardır. Oysa iman sahipleri; Kur'acirc;n'ın öngördüğü istikamette b̄uuml;t̄uuml;n yaratılanları severler, ancak Allahü Teacirc;lâ'ya sevgileri çok daha kuvvetli olur. Kulun kemal mertebesinde de bu sevgi aşka d̄ouml;nüşmektedir. Peygamber Efendimiz de sevilmeden İlâhî Aşk'a ulaşılamaz.

وَمِنَ
النَّاسِ
مَنْ
يَتَّخِذُ
مِنْ دُونِ
اللهِ
اَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ
اللهِ
وَالَّذِينَ
اَمَنُوآ
اَشَدُّ
حُبًّا
لِلَّهِ
وَلَوْ يَرَى
الَّذِينَ
ظَلَمُوآ
اِذْ
يَرَوْنَ
الْعَذَابَ
اَنَّ
الْقُوَّةَ
لِلَّهِ

جَمِيعًا
وَاَنَّ
اللهَ
شَدِيدُ
الْعَذَابِ Bakara 2 / 165 : " İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah'ın dışında bazılarını Allah'a eş tutarlar, onları Allah'ı sevmış gibi severler. İman sahiplerinin ise Allah'a sevgisi herşeyden daha fazla, herşeyden daha kuvvetlidir. " Güzelliğin ve Sevginin Kaynağı Yüce Yaratıcı; sevginin odak noktası olmalı, diğer varlıklar ikinci derecede sevilmelidir. Kur'ân; Cenabı Allah ile kul arasındaki ilişkilerin temelini hep sevginin oluşturduğunu belirtmektedir. Allahü Teâlâ ile kul arasındaki sevgi ilişkisinde Cenâbı Hakk'a yakınlaşmanın esasında, korku ve menfaatin dışında ancak gerçek bir sevgi vardır.

İbadet ve iman Yaratan ile yaratılanın bir sevgi alışverişi'nden başka birşey değildir. Cenâbı Allah, çok sevdığı kullarının dualarına, yakarışlarına hemen cevap verir, dileklerini yerine getirir.

فَاذْكُرُونِى
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا
لِى وَلاَ
تَكْفُرُونِ
Bakara 2 / 152 : "Öyle ise siz Beni anın ki, Ben de sizi anayım..." Kulun iman etmesi, gönlündeki sevgi ateşinin yanmasıyla başlar. Hucûrat 49 / 7 :
وَلَكِنَّ
اللهَ
حَبَّبَ
اِلَيْكُمُ
اْلاِيمَانَ
وَزَيَّنَهُ
فِى
قُلُوبِكُمْ
وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ " Allah, imanı size sevdirmış ve onu gönüllerinizde süslemiştir..."

Kur'ân'da sevgi; genel anlamda rahmet kelimesi ile belirtilmiştir. Rahmet, Allahü Teâlâ'nın bir tavrı ve temel özelliğidir. Araf 7 / 156 :
وَرَحْمَتِى
وَسِعَتْ
كُلَّ
شَىْءٍ "...Rahmetime gelince, O herşeyi topyekün sarıp kuşatmıştır. " ve En'am 6/54:

كَتَبَ
رَبُّكُمْ
عَلَى
نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ p; "...Rabbiniz, rahmeti Kendisine bir tavır olarak yazdı..." Cenabı Allah'ın; rahmet köküneden türeyen rahman ve rahîm sıfatları; sevgi, şefkat ve merhamet anımlarını da içermektedir. Yüce Yaratıcı'nın sonsuz sevgisi; insan-hayvan, melek-şeytan,dost-düşman hiçbir ayırım yapmadan bütün varlıklar kuşatmış, hepsi de korunma altına alınmıştır. Zaten yaratılış ve devam eden oluşan var edilme sebebi de sevgi değil midir?

Kur'ân'da sevgi konusu; İnsan'da Sevgi, Allah'ın Sevdikleri ve Allah'ın Sevmedikleri olarak üç başlık altında toplanmıştır İnsan'da Sevgi Sevgi, insanın bir şeye ve kimseye karşı beslediği eşsiz bir duygudur. Her zorluğa katlanılarak ulaşılan sevgi, sonsuz mutlulukların yaşanma nedeni olur. Sevgi hissi olmadan hiçbir fedakarlık yapılamaz, bir şey elde etmek için hiçbir gayret sarfedilmez. Sevgi ile yüklü olan insan; cazip kılınan geçici Dünya nimetlerine boş ve aldatıcı bir sevgi duyabilir. Yaratılan varlıklar; İlâhî Güzeli'nden belirdiği için güzeldir, bundan dolayı sevilebilir. Yûnus Emre'nin söyediği gibi: " Yaratandan ötürü, yaratılanları severim. " Bunun için onlara karşı duyulan sevgi basamağında kalanların, Dünyadaki sınavı kaybedecekleri kaçınılmaz olacaktır.

Cenârı Allah'ın kulundan istediği; İlâhî bir güç olarak verdiği sevginin, vahyin doğrultusunda oluşmasıdır. Bunun için insanlar, İlâhî Kitap'larla uyarılmışlardır. Kollar, Kur'acirc;n'ın kılavuzluğu olmadan neyin sevgiye layık olduğunu bilemezler. Bakara 2 / 216 : وَعَسَى
اَنْ
تَكْرَهُوا
شَيْئًا
وَهُوَ
خَيْرٌ
لَكُمْ
وَعَسَى اَنْ
تُحِبُّوا
شَيْئًا
وَهُوَ شَرٌّ
لَكُمْ
وَاللهُ
يَعْلَمُ
وَاَنْتُمْ
لاَ:

تَعْلَمُونَ
" Bir şeyi sevebilirsiniz o şey sizin için kötüdür; bir şeyden tiksinsiniz o şey sizin için hayatıdır. Allah bilir, siz bilemezsiniz. " İnsanlardaki sevgi duygusu, Allah'a giden yolda basamak basamak çikilərək yaşınmalı, yalnız insanlara değil bütün varlıklara gösterilmelidir. İman edenlerden başlayarak insanlar, hayvanlar, bitkiler, bilip bilmediğimiz bütün varlıklar sevilmelidir. Sevginin üst noktasını ana-baba sevgisi oluşturur. Peygamber Efendimize gönlümüzde hissettiğimiz sevgi, kulun kemale erişinin göstergesidir. Gerçek sevgi ise, Allahü Teâlâya duyulandır.

Kur'ân'ın ışığında insanda sevgi; boş ve aldatıcı olanı Negatif Sevgi'yi, vahyin doğrultusunda olanı da Pozitif Sevgi'yi oluşturur. En üst basamağı Peygamber Sevgisi ve zirvesi de Allah Sevgisi'dir. Negatif sevgi; Kur'ân'ın öngördüklerinin dışında, başka şeylerin insanın gönlünde taht kurmasıdır. Boş ve zararlı arzular sevgili olur ki; insanlar veya cansız putları tanrılaştırma, aşırı mal ve servet sevgisi, mevki ve şöhrete aşırı düşkünlük, nefsin olumsuz sevgisi gibi ters duygulardır. Bunlar; insanların olgunlaşmasını önleyen zararlı oluşumlardır ki onların Dünyalarını karartır, alçaltıcı bir azab ile cezalanmaları da hak olur.

CANLI VE CANSIZ PUTLARI SEVME

وَمِنَ
النَّاسِ
مَنْ
يَتَّخِذُ
مِنْ دُونِ
اللهِ
اَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ
اللهِ
وَالَّذِينَ
اَمَنُوآ
اَشَدُّ
حُبًّا
لِلَّهِ
وَلَوْ يَرَى
الَّذِينَ
ظَلَمُوآ
اِذْ
يَرَوْنَ
الْعَذَابَ
اَنَّ
الْقُوَّةَ
لِلَّهِ
جَمِيعًا
وَاَنَّ
اللهَ
شَدِيدُ

الْعَذَابِ
2/165: İnsanlar içinde öyeleri vardır ki, Allah'ın dışında bazılarını Allah'a eş tutarlar
da, onları Allah'ı sevmış gibi severler...

AŞIRI MAL VE SERVET HIRSI

وَتُحِبُّونَ
14; الْمَالَ
حُبًّا
جَمًّا
89/20: Mali, yiğmacısına aşırı bir şekilde seviyorsunuz.
وَاِنَّهُ
لِحُبِّ
الْخَيْرِ
لَشَدِيدٌ 100/8:
Gerçekten insan, mal ve servete pek düşkündür.

DÜNYA NİMETLERİNİ AŞIRI SEVME

اَفَرَاَيْتَ
مَنِ
اتَّخَذَ
اِلَهَهُ
هَوَيهُ
45/23: İğreti arzusunu tanrı edineni gördün mü?...
زُيِّنَ
لِلنَّاسِ
حُبُّ
الشَّهَوَاتِ
مِنَ
النِّسَآءِ
وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِ
يرِ
الْمُقَنْطَر
َةِ مِنَ
الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَ
ةِ
وَاْلاَنْعَا
مِ
وَالْحَرْثِ
ذَلِكَ
مَتَاعُ

الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا
وَالهُ
عِنْدَهُ
حُسْنُ
الْمَاَبِ 3/14: Kadınlara,
oğullara, altın ve gümüşten oluşturulmuş yığınlara, salma ve güz el atlara,
davarlara ve ekinlere tutkunluk sevgisi; insanlar için süslenip püslenmiştir.
Tüm bunlar geçici iğreti hayatın nimetleridir. Varılacak yerin bütün
güzelliği Allah'ın yanındadır.

 Geçici Dünya nimetlerini sevme, yaşam ve neslin
devamı için insanlara çekici kılınmıştır. Yaratılış yasalarına göre de uygundur.
Ancak şehvet, oğullar, altın-gümüş veya para, otomobil, şan ve şöhret,
iyiip-içme ve eğlenceye aşırı hırs ve sevgi göstermek suretiyle onları tanrılaştırılmak;
Cenâbı Allah'a ortak koşmak demektir. Oysa şirk, hiç affedilmeyen bir günah ve
insanların felâketidir Cenâbı Allah; kullarından sevgi duygusunu, İlâhî
Yasalar'a uygun olarak yönlendirmelerini istemektedir. İnsan sevgisi, eş sevgisi, bilhassa
ana-baba sevgisi olgunlaşmada mutlaka gereklidir ve basamak basamak yaşanmalıdır.
Peygamber Sevgisi de, kemale erişin en büyük işaretidir. Âli İmrân 3/31:
قُلْ اِنْ
كُنْتُمْ
تُحِبُّونَ
اللهَ
فَاتَّبِعُو
06;ِى
يُحْبِبْكُم
15; اللهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللهُ
غَفُورٌ
رَحِيمٌ " Ey Muhammed, de ki: Eğer
Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın..."

SEVDİĞİNİZ ŞEYLERDEN VERİN

لَنْ
تَنَالُوا
الْبِرَّ
حَتَّى
تُنْفِقُوا
مِمَّا
تُحِبُّونَ
وَمَا
تُنْفِقُوا
مِنْ شَىْءٍ

فَاِنَّ
اللهَ بِهِ
عَلِيمٌ
3/92: Sevdiginiz şeylerden vermedikçe zafer ve mutluluğa asla ulaşamazsınız.
لَيْسَ
الْبِرَّ
اَنْ
تُوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ
قِبَلَ
الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِ
76;ِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ
مَنْ اَمَنَ
بِاللهِ
وَالْيَوْمِ
اْلاَخِرِ
وَالْمَلَئِ
03;َةِ
وَالْكِتَاب
16;
وَالنَّبِيّ
16;ينَ وَآتَى
الْمَالَ
عَلَى
حُبِّهِ
ذَوِى
الْقُرْبَى
وَالْيَتَام
14;ى
وَالْمَسَاك
16;ينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ
وَالسَّآئِل
16;ينَ وَفِى
الرِّقَابِ
وَاَقَامَ
الصَّلوَةَ
وَآتَى
الزَّكَوةَ
وَالْمُوفُو
06;َ
بِعَهْدِهِم
18; اِذَا
عَاهَدُوا
وَالصَّابِر
16;ينَ فِى

الْبَاْسَآءِ
وَالضَّرَّآء
ِ وَحِينَ
الْبَاْسِ
اُولَئِكَ
الَّذِينَ
صَدَقُوا
وَاُولَئِكَ
هُمُ
الْمُتَّقُونَ

2/177: ...Zafer ve mutluluğa ermek o kişinin hakkıdır ki, ... akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara malını seve seve verir...

Cenâbı Allah'ın lütuf ve ihsanına ulaşmanın şartlarından en önemlisi; insanın sahip olduğu ve en çok sevdiği mal, para, mevki, ilim gibi maddî ve manevî değerleri ihtiyaçç sahiplerine seve seve verebilmesidir. Bu da nefsinin fedakârlığını icap ettirir. Nefis, ancak böyelikle arınıp yücelebilir ki, o zaman Allah katında zafer ve esenliğe erişilebilir.

İMAN SEVGİSİ

وَلَكِنَّ
اللهَ
حَبَّبَ
اِلَيْكُمُ
اْلاِيمَانَ
وَزَيَّنَهُ
فِى
قُلُوبِكُمْ
وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ
49/7: ...Allah, imanı size sevdirmış ve onu gönüllerinizde süslemiştir.
وَالَّذِينَ
اَمَنُوآ
اَشَدُّ
حُبًّا
لِلَّهِ 2/165: ...İman sahipleri, Allah'a sevgide çok şiddetlidirler...

Sevgi, akıl çizgisinin üstünde Cenâbı Allah'ın insanlara verdiği eşsiz bir duygudur. İman ise, Cenâbı Hakk'ın varlığını hissedip tasdik ederek inanmaktadır. Allah kullarına imanı sevdirmış, onlar da iman etmişlerdir. İman etmek için, akıl yoluyla bilmek yeterli değildir, kulun mutlaka gönüyle bir sevgi olayıdır. Bu sevginin en üst noktasını, kemale ermiş kulun Yüce Yaratıcı'ya duyduğu aşk teşkil eder.

İNSAN SEVGİSİ

 هَآاَنْتُمْاُولآءِ

تُحِبُّونَهُمْ وَلاَ

يُحِبُّونَكُمْ

3/119: Ey iman edenler! Siz öyle kimselersiniz ki, inanmayanlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz...

1604-1575-1614

تَعْبُدُونَ

اِلاَّ اللهَ

وَبِالْوَالِدَيْنِ

ANSWER: The following table summarizes the number of hours worked by each employee.

الْقُ

وَالْيَتَاو

 وَاَحْسِنْ
كَمَآ

1575;1614;1581;1618;1587;1614;1606;1614;

اللهُ

اِلَي

ettiği gibi, sen de ihsan et...

İman sahiplerinin en büyük hizmeti, kendi pencerelerini açıp, herkesin girebilmesine olanak sağlama.

İman şampiçinin en badüm,yadum,k&duml,ç,çl,ç, qadum, nadum, i, peneçreçen daceç, sevgi dolu oluslaridur. Kalpleri yumusak, hep iyilik ve ou0111uml;zelik sergilerler. Inanmayaçınlarin

sevgi, doldu olmuşlandı. Kaşpiç yunduşak, hep tıpkı ve gaudum, zekiş sevgilerini manzılayarak seymemesine rağmen, onlar Cenâcırıcı Allah'ın varattığı herseyi severler. Mümin'in

sevmemesine rağmen, emir Ustadâche, bir Allah'ın yaratığı herşeyi sevencekin tutmaz kendilerine bir kötüük dahi vanılsa affedici ve

Kırmızı, turuncu bir kademeli, kırmızı, kırmızı, kırmızı yapılışla anılabilir ve
hosçaörütü olurlar. İnsanların birbirini sevmesi, olağanlaşma ve kemalere eriş-

Hoşgeldin, Gürüm, Gürüm, Gürüm! İnsanların birbirini sevmesi, ılgılaşma ve remale en çok bakımdan mutlaka gereklidir.

Başta mindan İmtiyaz gerekliliğidir.

İnfak ibadeti ancak insan sevgisinin bir neticesidir. Verme ve ihsan'da bulunma

ile alan arasındaki bu alış veriş, bir sevginin doğmasınıñ ö&ncüleridir, insanları

Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat Sat

İnfak ibadetinde maddî vermeler yanında, manevî paylaşmalar da çok önem taşır. Dertlilerin, gariplerin, mutsuzların manevi desteğe olan ihtiyaççlari çok büyüktür; onlarla yapılacak gönül alma sohbetleri huzur verici olur. Hasta ziyaretleri de çok önemlidir, hastalar teselli edilerek gönülleri alınmalıdır. İnsanların nişan, nikâh gibi mutlu günlerinde; onlarla bu önemli günlerini paylaşma, sevgiyi arttırır. Keza cenaze törenlerine iştirak ve baş sağlığı ziyaretleri de manevi bağları kuvvetlendirir. Doğruları belirterek yapılan etkili güzeli söz ve konuşmalar, insanlar arasında sevgi ve birliği oluşturur. İhtiyaçsahiplerine maddi bir yardım yapma imkanı yoksa, güler yüz ve güzeli sözlerle onlar mutlaka teselli edilmelidir.

EŞ SEVGİSİ

وَمِنْ
اَيَاِهِ
اَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا
اِلَيْهَا
وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً
وَرَحْمَةً
اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَاتٍ
لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ

30/21: ... Size kendi cinsinizden kendilerine ısınacağınız eşler yaratmış, aranızda sevgi ve merhamet vermiştir...

وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ
رَبَّنَا
هَبْ لَنَا
مِنْ
اَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّات
ِنَا قُرَّةَ
اَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِي
نَ اِمَامًا 25/74:
Allah'ın iyi kulları şöyle yakarırlar: "Rabbimiz, bize gözümüzü aydınlatacak eşler bağışla..."

Allahü Teâlâ; herşeyi çift yaratmış, insanları da kendi cinsin den çiftler halinde meydana getirmiştir. Zâriyât 51/49: " İbret alınız diye herşeyi çift yaratmışızdır. " Ayet, yaratılışın temel prensibini açıklamaktadır. Eşler arasında, muhabbetli olmaları için sevgi ve merhamet verilmiştir. İman etmiş kollar; kendilerini mutlu kılacak eşlere kavuşabilmek için, Cenabı Allah'a yakarısta bulunmalıdır.

ANA-BABA VE ÇOCUK SEVGİSİ

وَقَضَى
رَبُّكَ
اَلاَّ
تَعْبُدُوا
اِلاَّ
اِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا
اِمَّا
يَبْلُغَنَّ
عِنْدَكَ
الْكِبَرَ
اَحَدُهُمَا
اَوْ
كِلاَهُمَا
فَلاَ تَقُلْ
لَهُمَا
اُفٍّ وَلاَ
تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ
لَهُمَا
اَنَاحَ
الذُّلِّ
مِنَ
الرَّحْمَةِ
وَقُلْ
رَّبِّ
ارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيَانِى
صَغِيرًا

17/23-24: Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babaniza çok iyi davranışınızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşırsa, kendilerine " of " bile deme, onları azarlama, ikisine de güzel söz söyile. İkisine de acıyarak,

alçak gönüllü olmanın kanatlarını onlar için indir ve şöyle dua et : " Rabbim, küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi sen de onlara öyle sevgi ve şefkat göster. "

وَوَصَّيْنَا
اْلاِنْسَانَ
بِوَالِدَيْه
ِ حَمَلَتْهُ
اُمُّهُ
وَهْنًا
عَلَى وَهْنٍ
وَفِصَالُهُ
فِى
عَامَيْنِ
اَنِ اشْكُرْ
لِى
وَلِوَالِدَي
ْكَ اِلَىَّ
الْمَصِيرُ

31/14: Biz insana anababasına (çok iyi davranışını) önerdik.

Çünkü anası onu nice sıkıntırlara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte bunun için) önce Bana, sonra da ana-babaya şükret...

وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ
رَبَّنَا
هَبْ لَنَا
مِنْ
اَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّات
ِنَا قُرَّةَ
اَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِي
نَ اِمَامًا

25/74: Allah'ın iyi kulları: " Rabbimiz, bize gözümüzü aydınlatacak...çocuklar bağışla..." diye yakarırlar.

Allahü Teâlâ; Kendisine ibadetin hemen arkasından, ana-babaya saygı ve sevgiyi emretmektedir. Bizler de büyük hakları bulunan ebeveyne hürmet ve hizmet; karşılık hesabına dayanmadan kayıtsız, şartsız derin bir sevgiyle birlikte olmalıdır. Ana-babayı sevme, ilâhî aşkı duyabilmenin üst basamaklarıdır. Onlara gösterilen merhamet aslında Cenâbı Allah'a duyulan sevgiden başka bir şey değildir. Ayette ana-babanın ihtiyarlığı ile bizim çocuklukta ki durumumuz arasında bir benzerlik

vurgulanmıştır. Küçük yavrumuza sevgi ve hizmetimiz nasıl içten ve karşılıksız ise, yaşılmış olan ana-babaya da aynı olmalıdır.

Anne; çocuklarına olan hizmet ve fedakârlığında, çok yüce bir makama sahiptir. Evlâdını büyük sıkıntılarla katlanarak karnında taşmış, karşılık beklemeden hep verici olmuş, içtenlikle sevmenin mutlak temsilciliğini üstlenmiştir.

İman etmiş kollar; kendilerine sevgi ve saygı duyacak çalışkan, dürüst, insanlığa faydalı olabilecek çocuklara kavuşabilmek için, Cenâbı Allah'a yakarmalı ve rahmetine sığınmalıdır. PEYGAMBER SEVGİSİ

فَاِنْ
تَوَلَّوْا
فَقُلْ
حَسْبِىَ
اللهُ لاَ
اِلَهَ
اِلاَّ هُوَ
عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ
الْعَظِيمِ

9/128: Andolsun, size içinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız O'nı çok üzer, çok düşkündür size.

Mü'minlere ise RAÛF; şefkatı bol, RAHÎM; çok merhametlidir.

اَلنَّبِىُّ
اَوْلَى
بِالْمُؤْمِن
ِينَ مِنْ
اَنْفُسِهِمْ
وَاَزْوَاجُهُ
اُمَّهَاتُهُ
مْ وَاُولوُا
اْلاَرْحَامِ

33/6: Peygamber, mü'minlere (iman edenlere) kendi canlarından daha yakın ve sevgilidir.

Hz. Muhammed (s.a.v.) bütün insanlığa, alemlere rahmet olarak gönderilmiş evrensel bir Peygamberdir. Bu özelliği ile insanların acılarını, sıkıntılarını içinde hissederek duyar, üzülmelerine katlanamaz. Çünkü onlara çok düşkün ve sevgi ile doludur. Yanlışlıklarını düzeltmelerini, doğru yola girmelerini ister.

 Hz. Muhammed (s.a.v.) hayatı; çile, sıkıntı ve fedakârlıklarla geçmiş, müşriklerden gördüğü her türlü eziyeti, sonsuz sabrı ile karşılamıştır. Ayrıca bütün malını ve mülkünü de mü'minlerden ihtiyacı olanlara

dağıtmıştır. Hem bu Dünyada ve hem de ahirette, iman edenleri korumasına aldığınu da bir hadisinde şöyle belirtmiştir : "Her Peygamberin, mutlaka kabul edilen müstesna bir duası vardır. Ben, bu istisnai duamı, Allah kismet ederse, Mahşer Günüümmetim namına şefaat olarak kullanmak üzere saklamaktayım. "

اِنَّ اللهَ
وَمَلَئِكَتَ
14;هُ
يُصَلُّونَ
عَلَى
النَّبِىِّ
يَآَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا
صَلُّوا
عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا
33/56 : Muhakkak ki Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey imân edeneler!
Siz de O'na teslimiyetle salât ve selâm getirin.

Salât; namaz, dua anlamına gelmekle beraber, Hz.Peygamberimize memnuniyet ve bağlılık için yapılan duadır. Resulünün şanını ve şerefini yüceltmek için melekleriyle O'na bizzat salâvat getiren Cenâbı Allah; bütün mü'minlerden de, Peygamberine salât ve selâm getirmelerini emretmiştir. Allah'ın Resulüne en kısa dua şöyle yapılır: "Allahümme Salli alâ Muhammedin ve alâ Muhammed: Allah'ım! Hz. Muhammed'e ve O'nun Ehlibeyt'ine salât ve selâm et." Her kılınan namaz, bu duayı da içermektedir.

Hz. Peygaberimiz; O azîz Ruh'u ile her an aramızda bizimle beraberdir. O'na salât ve selâm getirerek saygı göstermemiz, onun sevgisini ve şefaatini kazanmamıza yardımcı olur.

وَمَا
اَرْسَلْنَاكَ اِلاَّ
رَحْمَةً
لِلْعَالَمِينَ
21/107: (Resulüm) Biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönnerdik.

Cenâbı Allah'ın en belirgin özelliği, kâinati çepeçevre kuşatan rahmetidir (A'raf 7/156). Son ve en mükemmel Kitab'ın tebliğcisi de alemlere rahmet olarak gönnerilmiştir. O belli bir topluluğa değil, bütün insanlığın mutluluğu için gelmiş Allah'ın Elçisi'dir. Sebe 34/28: " Biz seni, bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönnerdik..." Rahmeti; iman edenlerden başlayarak bütün insanlara, bütün hayvanlara, bütün bitkilere ve bilip bilmediğimiz bütün varlıklara uzanır.

Peygamber Aleyhisselam'ın D'nya'daki yaşamı rahmet olduğu gibi, D'nya'dan ayrılışı bizim tabirimizle vefatı da rahmettir. Zira O, Cen'bı Allah'ın (Hayy: ölümsüz) isminin görüntüsüne eriği için sürekli olarak diridir. Allahü Teâ,â, mutlak ezelî ve ebedî diriliğini Iütfuyla Büyük Ruh olan Son Peygamber'ine de vermiştir. Onun için Hz. Peygamberimizin ruhu her an aramızda ve bizi seyretmektedir. Bir hadisinde şöyle diyorlar : " Hayatım sizin için bir hayır ve berekettir. Ölünce de vefatım sizin için hayır ve bereket olur. Amelleriniz bana arzedilir ve ben bakarım: Eğer iyilik yapmışsanız bunun için Allah'a hamd ederim, eğer kötülük yapmışsanız Allah'tan affınızı dilerim." (Bkz. Özürk, Kur'ân ve Sünnete Göre Tasavvuf, Say.259-275)

قُلْ اِنْ
كُنْتُمْ
تُحِبُّونَ
اللهَ
فَاتَّبِعُونِى
يُحْبِبْكُمُ
اللهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللهُ
غَفُورٌ
رَحِيمٌ
3/31: Resulüm de ki; " Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyın ki, Allah ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağılaşın...

Hz. Peygamberimize aynen uymak; gerçek ahlâkını, ibadetlerini, sözlerini, insanlarla olan ilişkilerini eksiksiz bir şekilde yerine getirmek, İlâhî Sevgi'ye ulaşmak demektir. Cen'bı Allah; yalnız söz olarak değil, ancak amelî hareketlerle yani İlâhî Yasa'lara uymakla sevginin ispatını istemektedir. Bu da, Canlı Kur'ân olan Resulü aynen taklit etmeye mümkündür. Hz. Muhammed (s.a.v.)'e uymak; nefsi arındırır, İlâhî sıfatlar kazandırır ve kemale erdirir. Cen'bı Allah'ın dilemesi ile de Allah aşkına Bir'e ulaşılır.

Varlıkların en mükemmel belirtisi olan Peygamberi sevmek, Allah'ı sevmekle eş anlaşıldır.
ALLAH SEVGİSİ

وَالَّذِينَ
اَمَنُوآ
اَشَدُّ
حُبًّا
لِلَّهِ
2/165: ... İman sahipleri, Allah'a sevgi de çok şiddetlidir ler...
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا

مَنْ
يَرْتَدَّ
مِنْكُمْ
عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ
يَأْتِى
اللهُ
بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَ
14;هُ 5/54: ... Allah, sevdiği ve Kendisini seven...
 وَالَّذِينَ
جَآؤُ مِنْ
بَعْدِهِمْ
يَقُولُونَ
رَبَّنَا
اغْفِرْ
لَنَا
وَلاِخْوَان
16;نَا
الَّذِينَ
سَبَقُونَا
بِاْلاِيمَا
06;ِ وَلاَ
تَجْعَلْ فِى
قُلُوبِنَا
غِلاًّ
لِلَّذِينَ
اَمَنُوا
رَبَّنَآ
اِنَّكَ
رَؤُفٌ
رَحِيمٌ - 59/10: ... Rabbimiz, Sen çok
şefkatli, çok merhametlisin!
 اِنَّمَا
وَلِيُّكُمُ
اللهُ
وَرَسُولُهُ
وَالَّذِينَ
اَمَنُوا 5/55: Sizin gönül
dostunuz Allah'tır...

İnsanlar ve yaratılanlar sevilmeden Allah sevgisine erişilemez. İnsanlar ve varlıklar, Cenâbı Allah'ın sonsuz isim sıfatları nın manalarının karışık olarak yoğunlaşmasından meydana gelmiştir. Her bir yaratılanın, Mutlak Varlık'tan kaynaklanan bir yaratılış sebebi vardır. Oluş sırları ile donanmış bu yaratılışın en üstüne de insan oturmuştur. Cenâbı Allah; dileği Yüce Özelliklerini insana yansıtmış, bir bakımdan kul Yaratıcı'nın aynası olmuştur. İnsanlar birbirine ancak sevgi ile yaklaşmalıdır. Sevgi, parçadan (insandan)

bütüne (Allahü Teâlâ'ya) giden yolun kılavuzudur.

Sevgi, yalnız insanlara değil, Cenâbı Allah'ın görüntüleri olan bütün yaratılmışlara da gösterilmelidir. İman edenlerden başlayarak bütün insanlar, hayvanlar, bitkiler ve bilip bilmediğimiz bütün varlıklar sevilмелidir. Bu gerçek, büyük tasavvuf şairi Yûnus Emre'nin sözleriyle en güzel ifadesini bulmuştur : " Yaratandan ötürü, yaratılanları severim."

İman sevilmeden Allah sevgisine ulaşlamaz. Cenâbı Allah; insanlara doğuştan akıl, gönül ve Rabbini bilme özelliği vermiştir. Kullar; Allahü Teâlâ'yı ancak gönüllerinin eşsiz duyguları ile hissedebilmektedirler ki, buna iman diyoruz. Cenâbı Allah, insanların gönüllerine uyarıda bulunarak imanı sevdirmiştir. Hucurât 49 / 7 : "...Allah, imanı size sevdirmiş ve onu gönüllerinizde süslemiştir..." Din, kutupları Yüce Yaratıcı ile insan arasında bulunan bir sevgi olayıdır. " Dinde zorlama yoktur. " prensibiyle inanç serbest bırakıldığından, insanların bir kısmı da iman etmemişlerdir. Yûsuf 12 / 103 : وَمَااَكْثَرُالنَّاسِوَلَوْحَرَصْتَبِمُؤْمِنِينَ " ...İnsanların çoğu iman edici değillerdir. "

Allahü Teâlâ'ya giden yol, iman sevgisinden geçmektedir. İman; gönüde bir ışıkla başlar, mertebe mertebe duyularak İlâhî Aşk'a ulaşır. İnsanlar, imanı sevdikleri ölçüde yücelirler. Enfal 8/2 : اِنَّمَاالْمُُونَ الَّذِينَاِذَا ذُكِِرَاللهُ وَجِلَتْقُلُوبُهُمْوَاِذَا تُلِيَتْعَلَي رَبِّهِمْاَياتُهُ زَادَتْهُمْاِيمَاناً وَعَلَى رَبِّهِمْيَتَونَ " İnanmış olanlar o kişilerdir ki, Allah anıldığında yürekleri ürperip titrer ve onlara Allah'ın ayetleri okunduğunda bu onların imanlarını artırrır. " Yine Kur'ânı dinleyelim. Fetih 48/4: هُوَ الَّذِى اَنْزَلَ

السَّكِينَةَ فِى قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوآ اِيمَانًا مَعَ اِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَاْلاَرْضِ وَكَانَ اللهُ عَلِيمًا حَكِيمًا "Allah, müminlerin gönlünüllerine, imanları beraberinde iman getirsinler diye, mutluluk ve huzur indirdi..." İmanı sevmenin en üst noktasını, kulun Allah Aşkı'na ulaşması teşkil eder. Bakara 2/165: "...İman sahipleri, Allah'a sevgi de çok şiddetlidir..." İlâhî Güzel'e ulaşma, akıl ve ilmin sınırlarının <u>st</u>nude, gönlünül pencerelerinden girmekle ve imanı sevmede aşk mertebesine yükselmekle mümkündür.

Peygamber sevilmeden Allah sevgisine ulaşılamaz. Allahüne Teâlâ, sevgisine ulaşabilmeyi ancak Resulüne uyma şartına sağlamıştır. Cenâbı Hakk'ın aynası ve canlı Kur'ân olan elçisinde çok gönlüzel örnekler bulunmaktadır. Ahzâb 33/21: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ اللهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللهَ وَالْيَوْمَ اْلآخِرَ وَذَكَرَ اللهَ كَثِيرً "And olsun; Allah'ın Resulünude sizin için, Allah'ı ve Ahiret Gönlünü'nü arzu edenlerle, Allah'ı çok ananlara gönlüzel bir örnek vardır." İmanı en derin olan, Hz. Resul'u¨ en iyi taklit edendir. Kul, ancak kemale erişte Peygamber sevgisinin zirvesine ulaşır. Allah'ı sevmek, en mükmel gönlürüntüsünü sevmek ve uymakla mükmel gönlüründür. Âli İmrân 31: قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللهَ

فَاتَّبِعُونِى
يُحْبِبْكُمُ اللهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللهُ
غَفُورٌ
رَحِيمٌ " Resulüm deki: Eğer Allah'ı
seviyorsanız bana uyın ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağılaşın..."

İmanda kemale erişmeden Allah sevgisine ulaşılamaz. Allah sevgisi; Yaratıcı ile kul arasında bir duvar gibi duran nefس perdesinin kalkması ile mümkün olur. Nefsin; kötüsıfatlarını terkederek ilâhî sıfatlara bürünmesi, güç bir mücadeleyi gerektirir. Bu da ancak takva yaşamı ile gerçekleşmektedir.
Dünyanın geçici nimetlerinin çekiciliğinden yavaş yavaş kurtulan nefس ilâhî özelliklere yani sevgi, infak, namaz, tövbe, sabır, muhsin olma, ahde vefa, ilim gibi ilâhî sıfatlara bürünür. Mutlak Varlık'a duyulan sevginin ve güvenin esas olduğu, yaratılanlara beslenen duyguların ancak basamak teşkil ettiğinin bilincine erişilir. Bir kutsal hadiste şöyile buyrulmuştur: " Ben mekanlara evrenlere sığmam, ancak mü'min kulumun kalbine sığarım. " Kulun kalbinde kor ateş gibi yanın Allah sevgisinin gücü nisbetinde nefس perdeleri de erimeye başlar, küçülerek de kaybolur. Hz. Peygamber'ımızın; " Ömeden evvel ölün. " sözünün sırrına erişilir. Cenâbı Hakk'ın ilminden vermesi ile ilâhî görüş ve farkedış gücüne kavuşan kul, Dünya planındaki makamların en yücesine yükselmiştir. Fecr 89/2730:
اِرْجِعِى
اِلَى
رَبِّكِ
رَاضِيَةً
مَرْضِيَّةً " Ey huzura kavuşmuş can! Dön Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak. Gir kullarımın arasına, gir Cennetime. "

ALLAH’IN SEVDİKLERİ

Kur'ân; Cenâbı Allah'ın insanlarda sevdığı sıfatların özelliklerini, detaylı olarak bildirmektedir. Bunlar, nefsin arınarak yücelmesi için mutlaka kazanılması Iüzumlu niteliklerdir. Yaratılış ve devam eden olsa; yaratılan varlıkların olgunlaşarak kemale erebilmesi için, Allahü Teâlâ'nın birbirine zıt iki isim sıfatı olan yüceliğin sembolü Celâl (Yaratılışın negatif kutbu) ve güzelliğin sembolü Cemal (Yaratılışın pozitif kutbu) isimleri devreye girmektedir. İnsanlar; bu iki zıt kuvvet olan Celâl ve Cemal oluşumları ile yoğrulur, çile çeker ve olgunlaşırlar. Bu, yaratılışın temel kanunudur. İnsanlarda sevilen özellikler, Cenâbı Hakk'ın Cemal, sevilmeyenler de Celâl görüntüleriyle ortaya çikmaktadır.

Sevilen mutlu benliklerin başında Takva Sahipleri gelmektedir. Muhsinler, Salih Amel

Sergileyenler, Tövbé Edenler, Sabır Edenler, Tevekkül Edenler, Adil Olanlar ve Temizlikte Titizlik Gösterenler Cenâbı Allah'ın sevdiği kollarıdır. Bu özelliklerin tümü Allahü Teâlâ'nın katında en yücelmiş ve bütün işlerinde dürüst, samimi ve sevgi üzere olan takva sahiplerinde toplanmıştır. Kurtuluşa ve esenliğe erişmenin mutlak anahtarı, ancak ilâhî sıfatları özünde toplayan takva yaşamı ile mümkün olur.

 Allahü Teâlâ;
kimleri merhamete lâyık bularak sever, hangi sıfatlara sahip olanları da sevmez?
Kur'ân geniş olarak, insanların olması istenilen veya olmaması gereken özellikleri
vermiştir. Örneğin sevilen kollar, Âli İmran 3 / 76 :
بَلَى &1605;َنْ
اَوْفَى
بِعَهْدِهِ
وَاتَّقَى
فَاِنَّ
اللهَ
يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ "...Allah, takvaya sarılanları sever." Hucûrat 49 / 9 :
اِنَّ &1575;للهَ
يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ "...Şüphesiz Allah, adil olanları sever." gibi ayetlerle insanlarda olması
istenilen "sıfatlar" belirtilmiştir. Sevilmeyenlerin de, hangi kötü sıfatları taşımakta
oldukları birçok ayetlerle açıklanmıştır. Âli İmran 3 / 57 :
وَاللهُ &1604;اَ
يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ "...Allah, zalimleri sevmez.", Maide 5 / 64 :
وَاللهُ &1604;اَ
يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ "...Allah bozguncuları sevmez." Bütün bu zit yaratılmışlar, insanların
olgunlaşabilmesi için gerekli oluş kanunlarıdır.

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeleri](#)